

Бодљикаво пресе

Уредиштво и администрација:
Београд, Добричина 30/II

Примеран 5.— динара

Претплату прима «Пресе» за:
продају новина и часописа
Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 48.—
дн., полугодишње 96.— дн.,
годишње 192.— динара.

БЕОГРАД, СУБОТА 9 СЕПТЕМБРА 1944

БРОЈ 146 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Крива рачуница

МИХАЈЛО: Све је било какосте хтели...

СТАЉИН: За то ћете, не брините, добити заслужену награду.

Недељни преглед

БОДЉЕ У СТИХУ

„Зечевићима“

Ноћ све дужа а дан краћа,
Из села се сваки враћа,
Летовању крај.
Оста благо, оста слама,
И постеље са бувама;
Своја кућа рај.

Рибарима

Кад бомбе у реку лупе,
Тад се рибе лако купе —
Тај је пос'о леп;
Чим узбуна крају стигне,
Тад се само најмак дигне,
Па је препун џеп.

Једном старцу

Ти промени триест жена,
Због мерака и рефена
Увек исти крај.
Кад се жена горопади,
Тада мужу душу вади.
Без жене је рај!

Позоришту

Позориште наше главно
Завршило сада славно
И сезону трећу:
Најпре штукло због узбуна,
А сад опет због тајфуна
Тражи зграду већу.

— Један лекар ми је једном рекао да нећу дочекати старост!
— Ето, госпођице, видите да и наука може да погреши.

Откривена тајна

Келнер: — Газда, онај стари
господин у углу протестује што
је у зечјем печењу нашао крст
од рибе...
Ресторатер: — Проклета мач-
ка!... Дакле, ипак је она појела
јуче олог шарана!
*
— Зашто си ми убио пса!
— Зато што ми је ждерао пи-

лиће... И ако још једном дође о-
пет ћу га убити.
пет ћу га убити.
*
— Већ трећи пут је ваше псе-
то ујело моју ташту.
— Значи, желите да га убијете.
— Боже сачувај! Хоћу да ми
га продате.

— Господине, ви сте мојој дами стали на ногу! Ја тражим сатисфакцију!
— Дрете вољо, био је тамо моја жена и станите јој на ногу!

Анегдоте

Дворска будала краља Фридриха II, био је познат по својој заједљивости. Једном приђе он једној дворској дами која се шетала по башти. После неког времена дама рече строгим гласом:

— Ја не могу да трпим да ми једна будала иде са десне стране!

— А ја то могу, одговори он и брзо пређе на леву страну.

Пастеров експеримент

Велики научни ки проналазач серума против беснила, Пастер, држао је предавање о томе како је неопходно потребно свако воће пре јела добро опрати. Да би и то експериментално показао, узео је један грозд, и једну чашу воде, у којој је испирао зрно по зрно, објашњавајући како ће у води остати сва прашина микроби, бацили и тако даље.

Како је била велика врућина, а нешто и од оног грожда он ожедни, па и не мислећи дохвати ону чашу, у којој је испирао грожде и попи је на очиглед свију.

* СКЛОНИШТА *
најзанимљивија професија

ВИШЕВИ
тврдани макавама

Гостионичари међу собом: »Господе, ала би ово била добра келнерица!

ПО УПУСТВУ
— Ви немате поверења у овај лек.
Ни најмање.
— Па можда се не управљате по упуству на етикети!
— Напротив! На њој пише да флаша треба да се држи херметички затворена.

Лекар: Како то?
Болесник: Па ја сам професор.
*
— Је си ли ти филмофил, кад стално идеш у биоскоп!
— Не, ја сам ученик Трговачке академије!

Лекар: Говорите ли кадгод у сну?
Болесник: То не, али често говорим док други спавају.

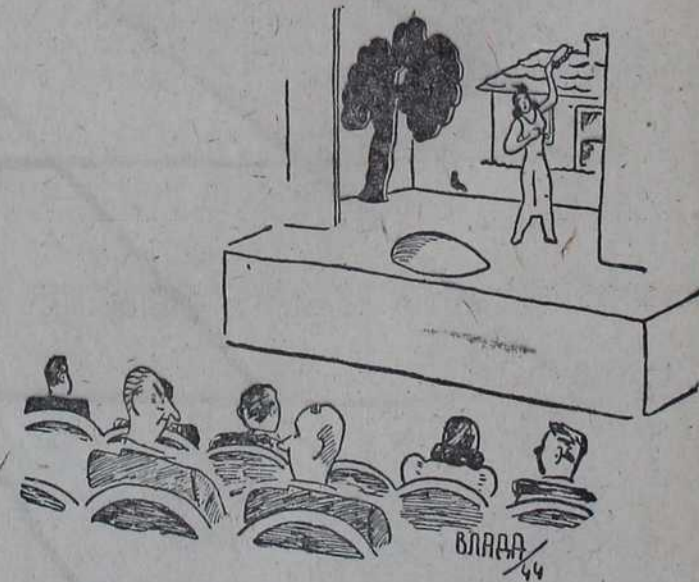
*
— Не знам које је доба, мој сат је ноћас престао да ради.
— А када!
— Откуд то могу да знам кад сам спавао!

СКИДА СЕ НА УМЦИ
— Знате, ја се скидам на Умци!
— Како на Умци!
— Па лепо. Ја се увек тамо скидам!
— Па зар вас није срамота!
— Зашто!
— Па ја се скидам само у соби!

Он: Госпођице, ви сте мој сан... Не смем да вас гледам... Очи су вам दिвне. Чело... коса, а уста су Вам као створене за пољубац. Кад бих...
Она: Да ли Вам је увек ув од тако опширан!

Власник и издавач: »Просветне заједнице« в. д. Добрачина бр. 30/II.
Штампа: Штампарија »Луча«, Кр. Наталије бр. 100. Тел.: 21-772

НАЛЕТЕО НА МИНУ

— Зар не, господине, да ова глумица игра испод сваке критике!
— То је моја жена.
— Овај... хтео сам да кажем, она игра добро, али је комад скандалозан...
— Комад сам написао ја,

Како **Тершица** замишља...

... попуштање затегнутости.

ПОЗОРИШТЕ

И Народно позориште и позориште Централне за хумор страдало је.

Прво је разјурила олуја, у друго је треснула бомба.

Прво је било на периферији, друго у центру, на Калемегдану. Прво има зграду коју не употребљава, а друго сада нема где да даје своје претставе. Сем то-

га глумцима Централне за хумор одбија се двадесетпосто од зараде за неки дуг, тако, да ће имати прилике сада да купе тим пре нову гардеробу пошто им је стара пропала.

А Народно позориште, како чујемо сели још даље, пошто по изјавама неких чланова олуја може да нанеће још који пут...

САД ЈЕ ЧОВЕК У МАЛЕРУ

... и једнога дана сам приме-тио да држава прави исти новац као и ја.

Свабе негде се приша

ТРЕСЛА СЕ БРДА, РОДИО СЕ МИШИ

Понедељак. Осам и тридесет пре подне. Засвира сирена. И то без птице преко радија. У једној авлији има доста кираџија. Жена има више него мушкараца. А уз то већином су плашљиви, а нарочито једна, која се зове Фида. Има и малог сина који је скоро проходао. Муж јој се зове Спава.

Од Земуна иду непријатељски авиони. Сви из дворишта посматрају како формације иду преко Дунава на банатску страну. Само госпа Фида много нервозна и стално виче своје мужу:

— Спава, ајдемо, молим те, ја немам више живаца да ово издржим. Ти ако нећеш, ја ћу сама са дететом.

— Ајд, иди, враг те не однео. Оде наша госпа Фида са дететом у ручицу не рекавши ни збогом свима својим сустанарима.

Отишла и она, а поред тога повукла је за собом још неколико жена.

Остала су само два мушкараца у дворишту.

У међувремену кружи један авион и нешто изводи горе над небом.

Спава на то одговара, као кобојаги, да се не плаши:

— Ништа, ништа, ми ћемо остати овде, а ви пут па у Миријево, тамо су сигурно отишли и ваши и моји.

Али и ова два храбра човека морали су на крају да се спреме и поће.

Идући пут Миријева и тражећи своје жене они су свратили у једну сеоску механу, где су нашли једног подебелог комшију који им је објаснио да се њихове жене налазе у близини.

Пура, тај дебели господин, коме се, право да вам кажем, нико не спава у Београду, кад виде ову двојицу, мало се развесели и поручи по једно пиво.

Спава, грешник, нигде да нађе своју Фиду. Није му жао Фиде, већ му жао мајог кепепа, којему сад скоро две године. Подне, треба да се враћају кућама а пре-

станка још нема. Иде се полако ка Београду. На по пута из једног винограда чује се глас, али тај глас познат, иако познат не дозива Спаву већ дебелог господина који иде у друштву са осталима.

— Пура, Пура, где је мој Спава, чекам га овде а њега нема.

На то се окреће г. Спава и добаши јој нешто крупно, (али није тешко). Да ће он њу чекати ту наспред пута, а она има да дође са дететом доле.

— Нећу, одговара Фида. Ја ћу чекати док буде дат знак за престанак.

— Ајд'мо, кад ја кажем, иначе ћеш страдати чим будеш дошла кући.

На Славине речи Фида ништа не одговори, већ се врати код малог детета.

Спава, дошавши кући нарогуши се. Ни с ким сечи да проговори, чека он своју Фиду и да јој прочита молитву, и то онако по лалински (он је знате из прека).

Престанак сирене чује се већ увелико, а и минуте пролазе споро, а Фида још није дошла.

— А, показашу ја њојзи ко је старији у кући, рече г. Спава. Ви дећи она Бога Јокиног. Нисам ја мајчи кашаљ.

Али мало, мало, наш господин Спава излази на капију и посматра на десну страну одакле треба да дође госпа Фида.

— Ете, њој. Слушајте жене, ја ћу се сакрити а ви њој реците да сам отишао да је тражим.

На капији се појављује госпа Фида у ручици са малим дететом, а са речима: „Где је мој

Спава, зашто није узео малог а ја да се одморим мало. Срам га било. Као да сам нека крава, вучем тога „копилана“.

Г. Спава, који се сакрио у једну шупу, излази са речима:

— Аха, дошла си...

— Чути, Спавица, ја сам једна твоја, која поштује твоју реч и слуша те што јој заповедаш.

Г. Спава се насмеши. Окренувши леђа свима у дворишту и побегав у свој стан од стида, јер није могао извршити своју намеру од превелике љубазности.

РАСЕЈАНИ ПРОФЕСОР

— Кишобран нисам заборавио... Зашто ли сад виче овај келнер!

ПОРОДИЦА ЗЕЧЕВИЋ

НОГ ЈЕ ТАМНА, ЧЕТА МАЛА МРТВИМ СНОМ ЈЕ САД ЗАСПАЛА,

А КАД ДОЂЕ НОВА ЗОРА ОПЕТ НА ПУТ ЧЕТА МОРА.

ПРВИ ЗРАЦИ СУНЦА СИНУ ДАН СЕ ЈАВИ А НОГ МИНУ,

ОДЈЕДАНПУТ СТРАШНА ГРАЈА КОКЕ, ГУСКЕ, ПАТКЕ -ЈАЈА!

ОПШТИ ХАОС, ТРЕСКА, ВИКА ТУЖНА, БИЛА ТО ЈЕ СЛИКА

КО СА КИМ СЕ САДА БОРИ НИКО НЕЗНА КО ЈЕ ГОРИ.

ДАЧА ПАО ЈЕ НА ЛЕБА СОКА ВИЧЕ ПРАСКА ВРЕБА

А ДЕЦА СЕ РАЗБЕЖАЛА МАЛИ БАТА, СЕКА МАЛА.

НА ПОЉАНИ ЧЕТА МАЛА, СКУПИЛА СЕ ПА ЈЕ СТАЛА,

И ОД ПАТЊИ И ОД МУКА СОКА СТАЛНО ПЛАЧЕ, КУКА,

ШАРЕНА СТРАНА

Стара дама: Дивна беба!
Млади господин: Свакако... свакако...

Писмо малој Јовице

Длаги цика уледнице,
јуче сам Ја и тата били на једном зулу па се састало велико друство да иглају. Пожел Цим су сели за сто за калтање и поцели илгу а један Цика плиће цика Боли адвокату и казе му Забога го син боло' па Васа вас госпођа вала у стану с неког Боку алхивала тлците блзе у стан да их затекнете на делу, а цика Бола плебледео ко клпа па скоци са столице и јажку ко кукавица Ста Зал бедница да ме вала с Боку алхивала плеклетница сађу је закољем по пиле И цика бола излете на влата ко топ мало доцније сви су вец очекивали лезултат ста це дуладе цика Бола а мој тата казе бле људи вец видим клв а Малко плактикант казе сутла це Мо у Новине да цитамо о клвавом убиству. Јос нису се сви гости ни смилли а цика Бола се појавио на влатима собе и лавнодусно звиздеци плисо калтаском столу а у соби насто тајац ко на глобљу па се једва тата полако усудио да пита Болу А јели Боло ста је било Јесили је Заклао Јел си уватио Боку. моле људи ста Вам Је какав Бока казе цика Бола милно Савсим неки непознат цовек је тамо. Ајде да наставимо иглу.

Кад сам отисо код доктола да ми вади зуб а ја у цекаоници затеко једног циду и једну госпојицу где јој се цика удвала. Јелте госпојице оцете да Вам Дам иљаду динала а да ми покажете васа Колена а она казе оцу и заиста показа му испод сукне колена а Цика се зецлавео у лицу па јој даје пале и казе а Јел би тели за иљадупетстотина да ми покажете васе струнпангле на цалапама, а Она му и То показа. А јед би тели да ми за две ијадалке покажете васе слингелаје на гађицама а она му и то показа и заиста плими две ијадалке. Па на клају та тетка устаде и плиће цики и увати га за масну па леце, а далиби тели да вам за петиљада показем место где сам опелисана од слепо гцлева А цика кад то цу зајапулио се и извади слајпик па казе оцу ево пале и даде Јој а она се милно оклете и пође влатима и лече у Санатолијуму Зивковић...

Вас Јовица

«Назад је твој отац отишао да спава!... Реци ми драга где он оставља своје цигарете!»

ТАЈНА

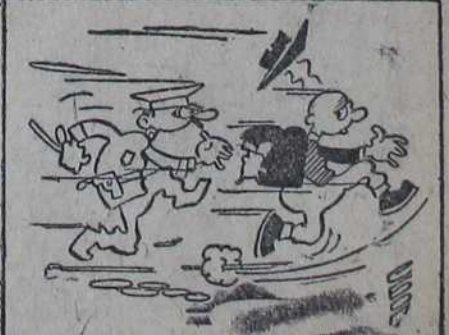

— Шта си забринута!
— Тога ми је поверио једну тајну и молио ме је да не причам Лели.
— Па!
— Како: па! Лела тек што није дошла, а ја сам зборавила шта ми је Тога причао.

— Зар те није срамота да се свлачиш пред једним сликарем и да му позираш!
— Није он никад сам. Увек их има још неколико...

ЛОПОВ АЦА И РЕВНОСНИ ЧАКЛА

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА